

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 36

Fylke: N. Trøndelag

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Flåm

Emne: Helser, fakte og ætferd

Bygdelag:

Oppskr. av: Olav Antad

Gard: Kestad

(adresse): Jarland st

G.nr. 35 Br.nr. 1 & 2

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

- 1) Ein reier ja eller nei.
- 2) No hebra ein ikkje på nokon annan enn dei ein kjemmer.
- 3) Det var regel at den som var heime vark hebra på av den som kom.
- 4) Det var gamarn, gaddag eller gadekvell etter lia på dygnet.
- 5) Skilte ein presten eller annan høg mann var det skikke å lyfte på hova. Vanlege bygdefolk tok ein ikkje av seg hova for.
- 6) Lovitt ein veit hev det aldrig vare bruk.
- 7) Lovitt ein veit hev det ikkje vare nokan skilnad.
- 8) Folk som møttest skjeldan handhebra som regel på kvarandre.
- 9) Noko rovere hev ein ikkje høgt an.
- 10) Heller ikkje dette hev ein høgt an.
- 11) Det var vel skikke å la av seg hova i slike høve.
- 12) Det hev ein ikkje høgt nok an.
- 13) Om morgonen var det gamarn, Om dagen var det gaddag og om kvellen var det gadekvell.

- 14) Ein lyt helst nytte den helsing sam høver eller hia på dygnet
- 15) Noko særskilt svar i slike høve hev ein ikkje.
- 16) Svart er kom under punkt 14.
- 17) Helsinga gjespe vart helst brukt når ein kom in i stova. Mätte ein nokon ute sam heilt på med noko arbeid so sa ein velsige arbe. Kom ein in når folk sat og åt so sa ein velsige maten
- 18) Svart var berre latok.
- 19) Det var regel at gjesten sa guddag in.
- 20) Gjesten spunde berre om å få tala med den eller den åleine.
- 21) Å bankje på var ikkje brukt når ein var kjent med huset.
- 22) Svart var berre kom eller kom in.
- 23) Den som kom in og hebra vart hede om å sett me eller det vart sagt versågo sett
- 24) Flava tok ein av seg staks ein kom in.
- 25) Svart under punkt 23.
- 26) Fater og luffara vart det ikkje gjast noko stas av.
- 27) Det var ikkje nokon spilmad.
- 28) Ingen skilmad.
- 29) Dei vart hebra med ordet velkammim eller og Velkammim lit.
- 30) Det var som regel berre farsell.
- 31) Tårk eller du må lava vel.
- 32) Hev ikkje høgt om det.
- 33, til 40) Vist ikkje noko om det.
- 41) Ein kjemur til at vart brukt å bytke mare

med horn.

- 42) Det kjemmer ein ikkje til.
 43) Veit ikkje.
 44) Det var sagt te lykke med daji.
 45) Lykka me jul'n og lykka me nyári
 46) Veit ikkje.
 47) Takken var helst. Stykjynm lekke og ikkje
 noko anna.
 48) Kjemmer ikkje til det.
 49) Ved å lata som ein ikkje ság mannen.
 50) Ein sa vel dåkke til eldre folk og helst
 og til embetsmenn og alike.
 51) Pronomenet han eller ho i tiltale her
 vel vere brukst, men ein bur ikkje at
 det høyrer heime i bygda.